

CURIERUL JUDICIAR

ZIAR SĂPTĂMÂNAL

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — PRACTICĂ

ADEVER SI LUMINA

JUSTITIE SI LIBERTATE

DIRECTOR: PETRE BORS

PROPRIETAR: I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an 30 Lei
Pe 6 luni 16 >
Pe 3 luni 8 >

Studentii plătesc pe jumătate

Pentru străinătate se adaugă portul

Pentru inserții și reclame a se adresa la administrație

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCURESCI

No. 5, CALEA RAHOVEI, No. 5

Un număr vechi 2 Lei

 Cine primește două numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

D-nii abonați sunt rugați să ne comunice orice schimbare de adresă, făcută cu ocazia Sf. Dumitru, pentru a nu suferi neregularități în primirea jurnalului.

S U M A R

Jurisprudența română.

Tribunalul județului Covurlui, secția I: *Ressu, Robescu, Brenning și Șapira*, dați judecăței pentru mituire. — Informațiuni.

JURISPRUDENȚA ROMANA

TRIBUNALUL JUDEȚULUI COVURLUI, SECȚIA I

Președinția d-lui G. G. FLAIȘLEN, Prim-Președinte.

Audiențele de la 18, 19, 20, 21, 22, 23 și 25 Septembrie 1895

SENTINȚA PENALĂ No. 553

Resu, Robescu, Brening și Șapira, inculpați pentru mituire.

Mituire.—Cari sunt elementele delictului de mituire.— Dacă funcționarul ce pretinde și primește bani sau daruri pentru acte ce intră în atribuțiunile funcțiunii sale, comite delictul de mituire și ce articol din codul penal i se aplică.

Mituire.— Dacă particularul care pretinde și ia bani în numele vre unui funcționar, comite delictul de mituire și ce articol i se aplică.

Mituire.— Dacă funcționarul ce cere și primește bani, nu pentru vre un act ce depinde de funcțiunea sa, ci în numele altui funcționar, comite delictul de mituire și ce articol i se aplică.

Mituire.— Dacă persoana ce dă funcționarului bani însă nu din propria sa inițiativă, ci din ordinul patronului său, comite delictul de mituire.

Mituire.— Cui se atribue sumele primite sau valoarea lor.

Eschrocherie.— Dacă există delictul de eschrocherie, când lipsesc manoperele frauduloase.

Scrisori.— Telegramme. — Secretul scrisorilor și al telegramelor. — Violarea acestui secret. — Dacă această violare anulează instrucțiunea începută pe baza lor.

Judecătorul de instrucțiune.— Dreptul său.

1) Funcționarul public care pretinde și primește bani spre a face un act sau a da o permisiune care intră în atribuțiunile funcțiunii sale comite delictul de mituire, prevăzut și pedepsit de art. 144 din codul penal.

2) Ori-ce particular care în numele său, sau în numele vre unui funcționar, cere și primește bani, cu știrea sau fără știrea funcționarului, comite delictul prevăzut și pedepsit de art. 146 din codul penal.

Tot acest delict comite și funcționarul care cere și primește bani, nu pentru un act ce intră în atribuțiunile funcțiunii sale, dar în numele altui funcționar.

Acela însă care în asemenea împrejurări dă banii, însă nu de la sine, ci din ordinele patronului său, nu comite nici un delict și deci urmează a fi achitat.

3) Sumele de bani, sau valoarea lor, primite de funcționarul său de particulari în numele funcționarilor, se remit stabilimentelor de bine-facere din comuna unde s'a comis delictul, astfel că cererea de despăgubire și restituire a acestor bani formulată de cel ce i-a dat este neadmisibilă.

4) Pentru ca delictul de eschrocherie să existe, trebuie constatate manopere frauduloase.

5) Când o infracțiune se comite de cine-va, autoritățile respective sunt datoare a urmări, ori de unde le-ar proveni informațiunile în privința acestei infracțiuni.

Ast-fel nu se poate anula instrucțiunea începută pe baza unei telegramme particulare, comunicată de direcțiunea generală a telegrafului ministrului de justiție, când telegrama este cauza cu totul accidentală a investigațiilor cari nu se bazează pe ea, ci au în ea, numai punctul lor de plecare fortuit.

6) Judecătorul de instrucțiune are facultatea neîngrădită de a se transporta și a face perchișițiuni ori unde ar crede că se află hârții în stare de a-l lămuri în descoperirea infracțiunilor, și prin urmare și în localurile birourilor poștale și telegrafice, și a face investigații îndată ce are bănueli sau indicii provenite de ori unde ar fi, fără chiar să se ceară existența unei prevențiuni formale.

Inculpații au fost asistați și apărați: C. Ressu, de d-l avocat G. Panu; Gogu Robescu, de d-nii avocați M. Kornea și G. Panu; Isidor Brening de d-nii avocați P. Grădișteanu, P. Boțan și Pavel Macri; Herman Șapira de d-l avocat C. G. Disescu.

Partea civilă Charles Georgi, constituită pentru Șapira, a fost reprezentată prin d-l Joseph Férier, avocat din Paris și asistat de d-l avocat C. Șerbesquul.

Acușiunea a fost susținută de d-l Lilovici, prim-procuror.

Tribunalul, Având în vedere acțiunea publică introdusă contra lui Isidor Brenning, Herman Schapira, George Robescu Consta șintin Ressu și anume: în ce privește pe cel din urmă pentru că în calitate de funcționar public ar fi primit mită, iar în privința celorlalți pentru că în numele unui funcționar public ar fi cerut și primit bani;

Având în vedere că din instrucțiunea scrisă și orală urmată în cauză, din dosarele și actele prezentate în instanță, precum și din desbateri se stabilesc următoarele fapte:

Încă din anul 1888, Primăria comunei Galați găsi că era timpul a se înzestra orașul Galați cu iluminatul prin gaz aeriform și în acest scop, chiar din acel an, administrațiunea comunală după avisul consiliului comunal, dat în ședința de la 14 Noembrie 1888, redige un caet de sarcini pentru iluminatul cu gaz pe o întindere de strade de 50 kilometri.

În anul următor 1889 între alții s'a prezentat și Isidor Brenning mai întâi ca reprezentant al caselor Readfern Alexander & Cnie din Londra și Le Blanc & Georgi din Paris și în urmă numai în numele acestei de a doua case.—După mai multe licitațiuni, ofertele a diferite case fiind prezentate consiliului comunal, acesta în ședința din 5 Decembrie 1889 (dos. Prim. Nr. 177 din 1888 pag. 426) adjudecă iluminatul asupra casei Georgi reprezentată prin I. Brenning, de și oferta fusese depusă la 29 Noembrie, 1889 adică în urma ultimului termen de licitațiune, care fusese fixat la 1 Septembrie 1889 (dosarul Primăriei Nr. 177 vezi raportul pag. 434) primar fiind în acel timp D. C. Ressu. Dosarul lucrărilor cu caetul de sarcine și oferta casei Georgi să înainteze Ministerului de interne spre a se aproba și supune Corpurilor legiuitoare. În acest timp, prin primăvara anului 1890, I. Brenning, a căruia purtare în această afacere provocase bănueli serioase, fu espulsat, iar proiectul de lege elaborat pentru sancțiunea acestei adjudecățiuni, fu retras. Caetul de sarcini s'a refăcut, primar fiind G. Robescu, și a probânduse de Minister, se fixă termenul de licitațiune pentru ziua de 20 Ianuarie 1892, când se primi numai oferta casei Georgi prezentată de inginerul Pierre Felix Martin (dosarul Primăriei No. 177 din 1888 pag. 676). În acest timp, în primăvara anului 1891, Brenning obținând permisiunea de a se reîntoarce în țară, începu din nou a lucra pentru casa lui Georgi.

Oferta acestei case prezentate de D. Martin s'a aprobat de consiliul comunal în ședința din 20 Ianuarie 1892 (dosarul Primăriei Nr. 177 din 1888 pag 676). Dosarul afacerii se înaintează Ministerului de interne cu raportul Nr. 730 din 1892 (dosarul Primăriei Nr. 177 din 1888 pag. 757) spre a fi aprobat și supus Corpurilor legiuitoare, rămâne însă la Minister până în ziua de 19 Aprilie 1893 când Ministerul l' inapoiază primăriei cu ordinul No. 14826, iar D. Primar de atunci l' restituie Ministerului imediat în urma unui raport No. 2736 tot din 19 Aprilie 1893 (dosarul Primăriei 177 din 1888 pag. 764). Ministerul trimete din nou dosarul și raportul Nr. 2736 spre a se lua în mod oficial avisul consiliului comunal și primindu-se aceste lucrări la 25 Aprilie 1893 la Primărie se aprobă de Consiliul comunal și în aceeași zi se retrimet Ministerului care în urmă aprobă adjudecarea și o spune Camerilor.

În definitiv proiectul de lege ralativ la această concesiune este votat de Cameră la 18 Mai 1893 și de Senat la 19 Mai 1893, iar la 24 Mai se promulgă prin Monitorul Oficial și contractul. Contractul se semnează de părți la 5 Iulie 1893.

În acest interval, Georgi văzând că afacerea stă la

minister atâta timp fără a se mișca, trimete pe D. P. F. Martin la București spre a se ocupa de afacere și a grăbi soluțiunea ei; — atunci, prin primăvara anului 1893, fiind D. Martin la București i se presintă mai întâi un D. Leon Reisler propunându-i, contra unei sumi de bani, de a obține prezentarea proiectului Corpurilor legiuitoare și votarea lui, propunere pe care D. Martin nu o luă în serios. Îndată după aceasta se presintă D. Schapira cu propuneri similare, cerându-i de asemenea o sumă de bani și de astă dată D. Martin care cunoștea relațiunea lui Schapira, și mai ales intimitatea sa, cu primarul de atunci al orașului Galați, primește propunerea (vezi dep. Martin făcută la Tribunal, 29 Iulie 1895, dosarul cauzei pg. 480). În adevăr, precum am văzut, afacerea se înaintează la 25 Aprilie la minister, se depune Corpurilor legiuitoare, proiectul se votează și legea se promulgă; iar în urmă Schapira primește, după cum se convenise, de la Casa Georgi prin Brenning 120 acțiuni de ale societății de gaz din Constantinopol, valoare nominală de 60,000 lei, aceasta de o cam dată ca garanție.

Inginerii casei Georgi încep esecutarea întreprinderilor, dar fiind că după aprecierea inginerului Ramas, întinderea de 50 klm. nu era suficientă, se mărește rețeaua încă cu 15 klm., și aceasta după simplă aprobare a primarului de atunci, și apoi se activează lucrările atâta în cât până în luna Noembrie 1894, toate instalațiunile sunt terminate și usina se află sub presiune.

La acea dată, 14 Noembrie 1894, concesionarul cere primăriei permisiunea de a începe iluminarea orașului, (Dos. Prim. No. 106 din 1894 p. 283) și primarul C. Ressu conform rezoluțiunii pusă pe cerere îi opune că pe lângă că n'a îndeplinit mai multe condițiuni mai secundare ale contractului, trebuia în orice caz să încunoștiințeze Primăria cu trei luni mai înainte potrivit stipulațiunilor espresse a art. 13 din contract, pentru că Primăria în rëndul ei trebuia să denunțe în același termen contractul antreprenorului iluminatului cu petrol Alecu Pavel. — Tocmai în acest timp, sosește în Galați și concesionarul Charles Georgi pentru a inspecta lucrările săvârșite, și a asista la prima iluminare. Densul face mai multe vizite primarului Ressu și prefectului Robescu și caută a interveni prin diferite persoane a indupleca pe Alecu Pavel să renunțe la dreptul său contra unei desdaunări rezonabile. Neisbutind în aceasta, după cât se pare, d-sa pleacă cu Martin la București, unde descinde la hotel Continental, pentru a-și continua mai în urmă drumul său către Paris. Îndată după Georgi sosește în București și G. Robescu descinzând la același hotel unde ambii se întâlnesc și iaă dejunul împreună cu Brenning (vezi dep. Martin ședința Tribunalului dosarul cauzei pag. 481 și arătările Brenning pag. 474 verso și Robescu pag. 477 vers).

Puțin timp după aceasta la 22 Noembrie 1894, Alecu Pavel declară primăriei prin petițiunea înregistrată sub No. 18387 (Dos. Prim. No. 106 din 1894 pag. 329) că «în urma înțelegerii luată cu d-nul Director al noului iluminat cu gaz aeriform cedează a se începe iluminarea stradelor de către societatea Georgi & Cie, chiar cu începere din seara de 23 Noembrie 1894», și în adevăr la 23 Noembrie se aprind pentru prima oară becurile cu gaz, plata însă nu s'a început de cât la 13 Decembrie 1894, data când sosise fotometrul.

Văzând primarul C. Ressu că concesionarul esecutase 15 kilm. mai mult peste întinderea de 50 kilm. prevăzută prin contract, fără ca acest adaos să fi fost sancționat prin formă legală, — refuză plata respectivă și sesisând Consiliul comunal, acesta în ședința din 19 Ianuarie 1895 (Dos. Prim. No. 106, din 1894, p. 523) aprobă la rëndul său acest refus, autorizând tot odată pe primarul Ressu de a continua tratativele cu care l' însărcinase deja în ședința din 20 Noembrie 1894 (vezi copiile de Procese-verbale din 25 Noembrie și 19 Ianuarie prezentate de părți) de a întinde rețeaua de iluminat până la 100 kilm. Aceste tratări ajungând la o înțelegere oare-care, consiliul comunal în ședința din 5 Februarie 1895 (dosarul Prim. No. 106 din 1894 pag.

535 verso) ratifică estensiunea care se aprobă și de ministerul de interne prin ordinul No. 4102 din 17 Februar 1895 și convențiunea definitivă pentru estensiunea se semnează la 22 Aprilie 1895 (dosarul Prim. No. 106 din 1894 p. 700).

În decursul acestor peripeții a afacerii iluminatului cu gaz aeriform, se ivise în Consiliul comunal ideea înființării unei linii de tramvai în orașul Galați și în acest scop se întocmește un caet de sarcini care se amendează de Consiliul tehnic superior de pe lângă Ministerul Lucrărilor Publice, și apoi pe această basă Consiliul comunal procedează la licitațiune. — Acestea având loc în mai multe rânduri și neajungându-se la un rezultat mulțumitor, afacerea trece până în Februarie 1895, când după o ofertă prezentată de I. Brenning în numele casei Georgi (dos. Prim. No. 165 din 1891 p. 384), fără a fi avut loc licitație publică, Consiliul comunal în ședința din 5 Februarie 1895, aprobă acea ofertă (dos. Prim. No. 165 din 1891 p. 400). — Oferta lui Brenning, prevedea tracțiunea prin acumulatori cu care a fost aprobată de Consiliu și votată de Corpurile legiuitoare.

Acest sistem de tracțiune, părându-se în urmă concesionarului prea scump, a însărcinat pe Brenning să obție modificarea contractului în privința tracțiunii, sau o declarațiune scrisă din partea primarului, că se va modifica după semnare, și vedând refuzul categoric al primarului, mai trimise în același scop la Galați pe Gaetan Somzée și Leon Lenoir, iar după un schimb de numeroase depeșe în zilele de 30 Mai și 3 Iunie 1895, și în baza asigurărilor lui Brenning și a celor-l'alți, că atât prefectul Robescu cât și primarul Ressu le-au făgăduit schimbarea ulterioară a sistemului după dorința concesionarului, contractul s'a semnat în ziua de 3 Iunie 1895 (dos. Prim. No. 106 din 1894 pag. 747).

Având în vedere că încă de la început, de când inculpatul I. Brenning reprezintă casa Georgi, dânsul a avut grija să stipuleze cifra comisionului său, fixându-l pentru obținerea iluminatului cu gaz a orașului Galați (Dos. Supl. V din 7 Mai 1893 pag. 145 verso și pag. 119 din 15 Mai 1893), precisând că în această sumă vor intra și banii ce va trebui să dea «asociațiilor sau amicilor săi» sau spunând expres că va da din această sumă partea ce a făgăduit diferitelor persoane ce 'i au dat sprijinul în această afacere, și că scrisorile d-lui Georgi către inculpat confirmă aceste propuneri afirmându-se că în aceasta intră «tot ce trebuie» (vezi scrisoarea lui Georgi către Brenning din 2 Mai 1893 dosar supl. I. pag. 278), și că în comision se coprinde și «răsplătirea câtorva persoane pe cari ai creștut de folos a'i interesa în această afacere», (scris. 8 Mai 1893 dos. supl. I p. 276 verso), specificând că aceste persoane vizate de Brenning sunt primarul, consilierii comunali, deputații, (scris. 8 Mai 1893, dos. supl. I, p. 281 verso).

Având în vedere că din numeroasele scrisori și telegrame ale inculpatului Brenning se constată că «amicii» sau «asociații» de cari vorbește dânsul cu privire la această afacere erau Ressu și Robescu sau Métre și Hectar cum îi mai desemna el (vezi de pildă scrisorile din 3 Octombrie '91 p. 87 verso, — 13 Oct. 91 p. 89 verso — 19 Oct. 91 pag. 90 verso, — 15 Februar 92 p. 92 și 27 Mai 94 p. 129, — toate în dosarul supl. No. V) cari atunci făceau parte din consiliul comunal, fiind fie care cât-va timp chiar primar (vezi adresa primăriei Nr. 7782 din 1895 Dos. cauzei); că deci Brenning a cerut banii în numele unor funcționari publici bine specificați și deci a contravenit dispozițiilor art. 146 Codul penal, iar dacă în scrisoarea sa din 2 Mai 1893 (dosarul supl. I p. 278 verso) Georgi într-o notă marginală prin cuvintele «nu d-voastră bine înțeles» eschetează pe Brenning din numărul celor cari iaș scrisorile, cerându-i banii în numele primarului, această restricțiune după locul unde este intercalată nu însemnează că Brenning n'a scris asemenea scrisori, ci numai că el, Georgi, l va lăsa la o parte, căci altfel scrisorile lui sunt de față și dovedesc cu totul contrariu.

Având în vedere că Brenning pe lângă că a cerut banii pentru acești funcționari publici, a și primit banii în numele lor, căci după ce primise întâiu un a-

compt de 8000 lei asupra comisionului său de 50,000 lei, comision stipulat pentru obținerea iluminatului cu gaz de la Galați, a mai primit afară de o mică diferență, tot restul, în cursul anilor 1893 și 1894 după cum mărturiseste el însuși înaintea Tribunalului în ședința din 27 Iulie 1895 (dosarul cauzei p. 473 verso) și după cum se constată din comptul recunoscut de el aflat în dosarul supl. No. IV p. 29; că deci în acest comision intrând și banii ceruți pentru Ressu și Robescu, inculpatul Brenning a și primit banii în numele unor funcționari publici, urmând a se aplica contra sa pentru acest fapt dispozițiunile art. 146 Codul penal, și din acest punct de vedere.

Având în vedere că după instalarea usinei și terminarea lucrărilor necesare pentru iluminat de către concesionar, primăria refuzase, după cum s'a expus mai sus, de a permite începerea iluminării orașului cu gaz aeriform, obiectând între altele, că n'a fost înștiințată cu 3 luni înainte pentru a putea congedia pe vechiul antreprenor al iluminatului cu petrol, Alecu Pavel (Dosarul Prim. No. 106 din 1894 p. 283);

Că sosind pentru aceasta în Galați D. Ch. Georgi pe pe la finele lunii Noembrie 1894, are mai multe întrevederi cu prefectul Robescu și primarul Ressu, (vezi declarați. Martin, dosarul cauzei pag. 480 verso); Că primăria persistând în refuzul său, Georgi pleacă cu Brenning la București spre a merge de acolo la Viena și la Paris, că în București la hotelul Continental, se întâlnește cu Robescu, luând cu dânsul și cu Brenning dejunul, trimițând pe Arnould și Martin cari erau cu dânsii acolo, să deșuneze în altă parte, ceea-ce dovedește că aveau lucruri secrete de vorbit; Că după această întrevedere, Brenning este trimis cu Martin la Galați, și Martin, după ordinul lui Georgi, (vezi declarați. Martin, dos. cauzei pag. 480), ridică de la casa Heilpern, la 19 Noembrie 1894 st. v. suma de 12,000 lei, (dos. cauzei pag. 181), și împreună cu Brenning merge acasă la Robescu unde se remite acestuia pachetul de bancnote, pe care Robescu l pune în busunar fără să numere și fără ca să i ceară și fără ca el să dea chitanță.

Având în vedere că deja din aceste împrejurări și mai ales din cele din urmă, rezultă că Robescu considera acești bani ca unii despre cari nu avea să dea compt nimăru.

Având în vedere mai departe că atât din condicele primăriei cât și din ale concesionarului, se stabilește că plata acestei sumi (dos. cauzei pag. 172) nu e trecută nicăeri, de unde rezultă că acești bani aveau un scop ascuns, fapt care reese cu mai multă certitudine încă din împrejurarea că Robescu la primul său interogator, înaintea d-lui judecător de instrucție (dos. cauzei proces verbal de confruntare pag. 170), a negat cu desăvârșire că ar fi primit pentru dânsul sau spre a remunera altuia vre-o sumă de bani de la Brenning sau Martin, și în urmă revine înaintea Tribunalului în ședința de la 29 Iulie 1895 (dos. cauzei, pag. 478) recunoscând că a primit o sumă de bani de a căreia cifră nu și aduce aminte exact dacă erau 10,000 sau 12,000 lei, pentru a i preda lui Alecu Pavel.

Având în vedere că Robescu declară că, la instrucțiune a ascuns aceasta, numai pentru că nu cum-va să facă rău lui Alecu Pavel, care la rândul său având un tovarăși, M. Serian, ar vrea poate să ascundă acestuia o asemenea incasare.

Având în vedere însă că o astfel de declarație postumă nu poate slăbi însemnătatea negațiunii categorice și peremptorie făcută de la început d-lui jude instructor și apoi nu există nici motiv plausibil pentru ca dânsul să presupue la Alecu Pavel velleități de înșelăciune față de tovarășul său și să se facă astfel complice unei fraude închipuite, mai cu seamă când el, prefectul Robescu, se vedea chemat înaintea d-lui jude de instrucțiune și știa că pentru aceasta riscă a suferi prevențiune.

Având în vedere, că afară de aceasta, în momentul primirii banilor de către G. Robescu în Noembrie 1894, tovarășia lui Alecu Pavel cu Serian nu mai avea ființă, fiind de fapt desfăcută încă din luna August 1894, după cum rezultă (dos. 54 din 1895 pag. 53) din depunerea lui Alecu Pavel și a lui Serian (vezi dep. lor în au-

diență Trib. din 18 Sept. 1895), fapt știut la acea epocă de însuși Robescu (dosar. cauzei, pag. 140 verso).

Având în vedere că scopul ascuns al remiterii acestor bani, care reese din coordonarea împrejurărilor enumerate până aci, se desvelește și mai mult prin declarațiunile făcute de Georgi în Galați, după întrevederile sale cu Ressu și Robescu, îi cer bani pentru a se permite iluminarea anticipată, spunându-le că D. Ressu e cel mai nesățios și pretențios (vezi dosarul caus. pag. 120 verso, 167 verso și 481 verso); Că apoi după întâlnirea de la hotelul Continental din București, Georgi înainte de a pleca la Viena a însărcinat pe Martin să pue la dispozițiunea lui Brenning 12,000 lei pe cari acesta să-i remită lui G. Robescu la Galați (dosarul cauzei pag. 481);

Având în vedere că după remiterea acestor bani, — fie prin Martin, fie prin Brenning, căci au fost împreună, Robescu, — după cum afirmă martorul Martin într'un mod constant, îi s'a adresat cu cuvintele: «D. Ressu este întretabil ne fiind român ci de origină greacă și a trebuit ca să intervin eu, regret mult această și m'ia fost foarte greu ca să pot obține autorizațiunea de a ilumina orașul» (dos. cauzei pag. 121, 168 și 481 verso), și că dacă Brenning, la confruntare, declara, că nu-și aduce aminte de aceste cuvinte rostite de Robescu, această nu constituie o contradicție cu afirmarea lui Martin, contra veracității căreia nu există nici un motiv de bănuială, Brenning ne negând că s'au schimbat cuvinte, ci alegând numai că el n'a azit ce s'a vorbit;

Având în vedere că în fapt e necontestat, că peste două zile de la remiterea banilor, adică de la 20 la 23 Noembrie 1894, s'a permis și început iluminarea cu gaz aeriform; că deci fiind socoteală și de cele mai sus espuse este neinduios că acești bani s'au luat de Robescu pentru el și Primarul Ressu ca preț al acestei permisiuni;

Având în vedere că atât Ressu cât și Robescu invoacă contra acestor evidențe, că Alecu Pavel s'ar fi împăcat cu concesionarul cu 15,000 lei despăgubire, din care 2000 lei îi a primit, precum nu se contestă de nimeni, de la D. Arnould directorul companiei de gaz, această sumă găsindu-se trecută în registrele companiei (vezi procesul verbal, dosarul cauzei, pag. 172) și restul, că l'ar fi primit în alte două rate, o dată 3000 de la D. Martin, iar altă dată 10,000 lei de la G. Robescu, invocând în sprijinul lor o depeșă a lui Georgi semnată cu pseudonimul Giro, dată din Galați lui Somzée la Bruxelles și înaintată Tribunalului de către Direcțiunea telegrafo-poștală din București, cu adresa No. 47130 din 1 Octombrie 1895 st. n.

Având în vedere că această depeșă nu confirmă cele invocate de Ressu și Robescu, căci din textul ei original se vede că cuvintele «donner 15,000 francs», cari au o semnificare deosebită, sunt șterse și în locul lor scris d'asupra «verser indemnité», ceea ce denotă că autorul neputând, bine înțeles, vorbi pe față, într'o depeșă deschisă, a avut să ascundă adevărata destinațiune a acelor bani, ceea ce concordă și cu modul extraordinar al acoperirii acestei plăți, care se propune prin chiar depeșă în chestiune, printr'un alt bancher de cât chiar acel ordinar al societății și ceea ce concordă în același timp și cu faptul că acea sumă, după spusele lui Martin s'a trecut în comptul personal al lui Georgi, iar nu în socoteala societății (vezi dosarul cauzei, decl. Martin, pag. 121 jos);

Având în vedere că după contractul său, Alecu Pavel, pentru a fi obligat să înceteze iluminatul cu petrol, trebuia să fie înștiințat cu 3 luni de zile înainte, condițiune care nu se îndeplinise de concesionar, la 14 Noembrie 1893, când terminase lucrările și ceruse permisiunea de a ilumina; că deci Alecu Pavel era în drept să nu permită aprinderea gazului în timp de 3 luni;

Având în vedere că de fapt iluminatul cu gaz aeriform s'a început la 23 Noembrie 1893, dar că în realitate nu se stabilește cu certitudine, dacă și cu cine anume Alecu Pavel a tratat această chestiune; căci în adevăr, de și îndemnat fiind de C. Ressu, Robescu, G.

Verona și alții, totuși el însuși nu precizează persoana anumită cu care ar fi tratat, de oare ce arătarea sa din petițiunea de la 22 Noembrie 1894 (dosarul Primăriei No. 106 din 1894 pag. 329) că s'ar fi înțeleș cu D. Arnould este categoric desmințită de acesta care nici nu știe românește (dosarul cauzei pag. 145); iar Martin neagă absolut și nici nu știe de cât franțuzește pe când Alecu Pavel știe numai românește; — scrisoarea lui Martin din 21 Noembrie 1894 (dos. Prim. No. 106 din 1894 pag. 325 verso) ce s'ar putea invoca pentru contrar e desmințită de acesta prin declarațiunea sa din dosarul cauzei pag. 123 verso, și este scrisă în românește fiind numai semnată de el, — și în fine C. Ressu tăgăduiește formal că ar fi tratat cu Alecu Pavel după cum se vede din interogatorul său (dosarul instrucțiunii Ressu pag. 6);

Având în vedere că nestabilindu-se persoana cu care ar fi tratat Alecu Pavel, negreșit nici nu poate fi considerată ca constantă țifra sumei de despăgubire în această privință;

Având în vedere că singurul lucru constat în speță este, că Alecu Pavel a primit 2000 lei de la D. Arnould directorul companiei, drept valoarea a cinci zile de iluminat (vezi decl. Martin, dosarul cauzei, pag. 123 verso și decl. lui Arnould, pag. 145 v.), sumă trecută în condicele societății (dosarul cauzei, pag. 172) și că tot astfel și în condicele primăriei se găsește operat deosebit acele cinci zile, ce societatea oferise pentru copii săraci (vezi dos. cauzei, pag. 172); Că deci Alecu Pavel nu a primit în realitate din mâinile reprezentanților casei Georgi sau de la primărie din partea casei Georgi, de cât suma de 2000 lei;

Având în vedere că Alecu Pavel alegă înaintea tribunalului în ședința de la 29 Iulie 1895 (dosarul cauzei, pag. 483 verso) cum că ar fi primit în total 15,000 lei și anume: 3000 lei de la Primărie, față fiind C. Ressu și inginerul Martin fără să spună de la cine (dosarul cauzei, pag. 483 verso); 10,000 lei de la G. Robescu și mai târziu acei 2000 lei de la D. Arnould;

Având în vedere că mai întâiu se constată din registrele societății de gaz, că plata celor 2000 lei s'a făcut tocmai la 28 Februarie 1895 (dosarul cauzei, pagina 172);

Având în vedere că în ceea ce privește cei 3000 lei primiți în Primărie, Ressu declară că îi ar fi dat însuși Martin în prezența sa lui Alecu Pavel (dosarul instr. Ressu pag. 5 verso), pe când Martin neagă într'un mod constant că ar fi dat lui Alecu Pavel acei bani, sau că ar fi asistat la plata lor, sau că ar fi auzit măcar de plata lor mai înainte de a fi fost întrebat de d. jude instructor (dos. cauzei pag. 481 verso); iar pe de altă parte, la confruntarea din ziua de 30 Iunie 1895 (dosi cauzei pag. 169 verso), Alecu Pavel declară hotărât ș. repetă insistând, că a primit acei 3000 lei în localul primăriei de la primarul C. Ressu nefiind față nimeni, nici chiar Martin; mai declarând în cele din urmă în audiența Tribunalului din 18 Septembrie 1895, că îi ar fi luat de pe masa primăriei fără să știe de cine erau puși acolo.

Având în vedere că în ceea ce privește suma de 10,000 lei, Alecu Pavel a arătat mai întâiu în două rânduri (dos. cauzei, pag. 114 și 171 verso) că a primit-o în biurotul Companiei de gaz de la D. Arnould, care tăgăduiește aceasta în mod energetic, invocând în sprijinul negațiunii sale, condicele societății, iar în urmă Alecu Pavel în ședința din 28 Iulie 1895 (dosar. cauzei, pag. 483 verso), revine și declară că ar fi primit acea sumă de la Robescu, alegațiune pe care el voeste să o explice zicând că atunci se temea să nu facă rău lui Robescu, pe când negreșit plata unei sumi având o cauză legitimă nu poate compromite pe nimenea, și care alegațiune este încă absolut inadmisibilă față cu împrejurarea că nu indică prezența cui-va și n'a luat chitanță pentru o sumă așa de importantă.

Având în vedere dar că în toate aceste împrejurări, din contradicțiile lui Alecu Pavel și lui G. Robescu, din arătările neschimbate și nebănuite a d-lor Martin și Arnould și din constatările făcute în operațiunile registrelor

societății și primăriei, rămâne constant că Alecu Pavel n'a primit nimica de la Robescu și că în total de la cei-l'alți el n'a primit de cât suma de 5,000 lei după cum afirmă însuși Robescu în ziua de 28 Iunie 1895 înaintea d-lui jude instructor (dos. cauzei, pag. 140);

Având în vedere că în privința celor 3000 lei reese clar că dânsul i-a primit de la C. Ressu, și nu în calitatea acestuia de primar și nici în numele concesionarului, că pe de o parte nu se găsește niciărei în condicele primăriei plata unei asemenea sume și nici nu era dator primăria, ca atare, să facă o astfel de plată, iar pe de altă parte nu figurează nici în condicele societății de iluminat.

Având în vedere că dar Ressu a dat această sumă din fonduri cari nu aveau sorginte oficială, și ori ce idee de liberalitate din averea sa proprie, trebuind înlăturată nefiind nici măcar aleagată, nu rămâne altă explicație de cât că Robescu i-a remis în total sau în parte suma primită de la Martin și Brenning, conform înțelegerii cu Georgi și conform cu cele exprimate într'un mod cu totul spontan și nesilit de nimeni, și nici de vre-o împrejurare, la primirea lor, — și că Ressu din această sumă, a dat 3000 lei lui Alecu Pavel, pentru a obține mulțumirea și tăcerea lui.

Având în vedere că permisiunea iluminatului înainte de termen, era de atribuțiunile primarului, că deci Ressu primind bani pentru a acorda această permisiune a contravenit dispozițiilor art. 144 Codul penal.

Având în vedere că G. Robescu cerând și primind bani pentru primarul Ressu, în privința unui act de atribuțiunea funcțiunii acestuia, de și era atunci prefect al județului, totuși dânsul neavând nici un amestec oficial în această afacere de resortul exclusiv al primăriei, a intervenit ca un particular și dar urmează a se aplica contra sa dispozițiunile art. 146 Codul penal.

Având în vedere că din cele expuse rezultă că Brenning n'a avut în această afacere nici o inițiativă, remițând numai banii, din ordinul patronului său Ch. Georgi fără ca el să i fi cerut sau prelin, că dar imixțiunea sa fiind pur pasivă, după cum reese chiar din depoziția martorului Martin, (dos. cauzei pag. 481), urmează că dânsul să fie achitat de acest fapt.

Având în vedere că C. Ressu, fiind ales primar la 27 Septembrie 1894 (vezi dos. cauzei, adresa primăriei Galați No. 7882 din 1895) și găsind că antreprenorul iluminatului cu gaz aeriform, executase numai după învoirea personală a fostului primar dinaintea sa, 15 klm. mai mult de cât era prevăzut în caetul de sarcini, refuzase primirea și plata lor, că Georgi venind prin Noembrie 1894 la Galați a avut mai multe întrevederi nefructuoase atât cu prefectul Robescu cât și cu primarul Ressu, și să a rugat pe Robescu, după cum singur acesta recunoaște, (dos. cauzei pag. 477 verso) să intervie pe lângă cei în drept ca să aranjeze lucrurile.

Având în vedere că puțin timp după ce avusese loc întrevederea între Robescu, Brenning și Georgi în București la hotel Continental, Robescu a rugat pe Brenning să i serie lui Georgi de o notă ce i a dat la București (dos. cauzei pag. 474 verso) ceea-ce Brenning și face prin scrisoarea din 18 Februarie 1895 (dosar supl. pag. 132 verso), în care dânsul spune că «Mètre și Hectar i roagă să i amintescă să nu uite de nota scrisă de la Continental în privința extensiunii», fapt pe care Brenning nu l'ar fi putut ști dacă nu l'ar fi putut ști dacă nu i'ar fi spus stăruitor, și tot asemenea mai în urmă când Brenning la începutul anului curent a trebuit să plece la Paris C. Ressu i a vorbit și de această notă rugându-l să i-o amintească lui Georgi.

Având în vedere că nu numai din citata scrisoare a lui Brenning rezultă că această notă se referă la extensiunea rețelei pentru iluminat, dar Brenning mai declară și înaintea Tribunalului (dos. cauzei p. 475) că Georgi i-a spus la Paris că această notă conține o promisiune ce el făcuse lui Ressu și Robescu de ale a 25,000 lei, ca o grațiositate, dacă se va admile această extensiune, și martorul Martin confirmă acest lucru (dos. cauzei pag. 482), adăogând că Georgi în adevăr

le a promis acei 25,000 lei din partea sa, știind aceasta chiar de la Georgi.

Având în vedere că dacă Robescu, încearcă a raporta această notă la niste decorațiuni, această alegațiune nu poate fi serioasă față cu această serie de dovezi uniforme și precise.

Având în vedere că în urmă Consiliul comunal în sesiunea din 5 Februarie 1895 (dos. prim. No. 106 din 1894 p. 535 verso) admite în adevăr concesiunea extensiunii, însă numai cu o întindere în plus de 35 klm. pe lângă cei 15 deja esecutați, extensiune care după cum rezultă din desbateri, ar fi mai avantajoasă pentru comună de cât cea dintâi.

Având în vedere că puțin timp după această redigându-se contractul după care aceeași casă Georgi lua asupra si concesiunea înființării unei linii de tranvai în orașul Galați și după ce viitorul concesionar căutând a obține schimbarea sistemului de tracțiune, și după ce trimise în acest scop în Galați pe mai mulți angajați ai casei sale si anume: D-nii P. F. Martin Leon Lenoir și Gaetan Somzée și după ce aceștia intraseră în tratări cu Primarul Ressu, și mai cu seamă cu prefectul Robescu, pe de o parte ambii declară că nu pot schimba nimic din contract, promițând însă că se va face această schimbare în urma semnării contractului și că ei insisi «vor indica calea de urmat și mijloacele infailibile de a isbandi» (vezi teleg. din 1 Iunie 1895, dosarul supl. I pag. 321 verso, semnată Noël și Natau, pseudonim pentru Lenoi și Somzée) iar Robescu le declară categoric că «actul nu poate fi iscălit nici de Natau, nici de Noël, nici de nimeni fără ca partea adversară să fie satisfăcută» (aceeași telegramă pag. 321):

Având în vedere că sub denumirea de parte adversă, fără îndoială, nu se putea înțelege de cât Primarul Ressu, căci pe lângă că Brenning și Somzée dau această interpretare (dos. cauzei pag. 475 și 478 verso) ea decurge și din natura lucrurilor de oare-ce numai Primarul trebuia să semneze contractul;

Având în vedere că acest refus al Primarului Ressu de a semna contractul fără a fi satisfăcut, reese încă mai clar din o telegramă dată tot în ziua de 1 Iunie 1895 de Natau și în care declară că: «partea adversă refuză de a iscăli fără de a fi satisfăcută» (dosarul supl. I pag. 321 verso);

Având în vedere că din complexul tuturor împrejurărilor rezultă că această satisfacțiune era suma promisă de Georgi pentru estensiune, sau mai bine pentru ratificarea escendentului de 15 kilm. în vederea cărora antreprenorul făcuse acest sacrificiu, după cum rezultă și din cronologia întâmplărilor, căci în adevăr, pe când întrevederea de la hotel Continental din București avusese loc în mijlocul lui Noembrie 1894, când nu era vorba de cât de cei 15 kilm., ideia posibilității unei extensiuni mai mari s'a ivit în urmă la 25 Noembrie 1894, iar propriu zis de sporul cu 25 kilm., nu se vorbește de cât la 19 Ianuarie 1895;

Având în vedere că Brenning declară înaintea Tribunalului în sesiunea din 28 Iulie 1895 (dos. cauzei pag. 475) că văzând acest refus al Primarului de a semna fără a fi satisfăcut precum și nevoia lui Georgi de a îndeplini promisiunile făcute în vederea extensiunii, a cerut lui Somzée 25,000 lei, jumătate din comisionul său, — și a dat din ei în localul Prefecturii 20,000 lei lui Ressu și Robescu, pe care îi găsisese singuri acolo, iar peste câte-va zile contractul a fost semnat;

Având în vedere că de și corespondența lui Brenning față cu Georgi conține unele exagerări și denaturări, cari se explică prin dorința lui de a angaja pe Georgi a concluda afaceri mari cari i-ar fi promis și lui câștiguri bune, totuși în cele-alle raporturi ale lui Brenning față de Georgi nu esistă nici un motiv pentru a bănui veracitatea celor spuse de el, în cât și această declarațiune în sine are valoarea ei nediscutată;

Având în vedere că această declarațiune a lui Brenning relativă la remiteraa celor 20,000 lei, merită cu atât mai mult încredere cu cât martorul Gaetan Somzée declară și dânsul că în adevăr la 11 Iulie 1895 stil nou, i-a dat lui Brenning 25,000 lei pe care acesta, de

și din comisionul său, îi ceruse însă în scopul indicat mai sus (dos. cauza pag. 478 v. jos) și cu cât se constată că în ziua de 2 Iunie 1895 (dos. Tribunalului Nr. 54 din 1895 pag. 5) Brenning a schimbat la bancherul Dal'Orso 20,000 lei bancnote belgiene și franceze în hârtii românești.

Având în vedere dar că din cele espuse rezultă că Ressu și Robescu au cerut și primit acești bani;

Având în vedere că dacă ambii inculpați în apărarea lor, declară de apocrifă întreaga corespondență a lui Brenning și neagă că au avut relațiuni intime cu dânsul, mai întâi telegramele decisive în chestiune și anume cele două menționate mai sus, 1 Iunie 1895 (dos. supl. I pag. 321 verso) emană ambele nu de la Brenning, ci de la G. Somzée și L. Lenoir, pe care nimeni nu-i poate bănuși de fantesism sau de rea credință către Georgi în această afacere, și în afară de aceasta voiajul comun ce în anul 1891 Ressu a făcut cu Brenning și cu R. Sachs la Viena (vezi depunerea Sachs înaintea Tribunalului, ședința din 18 Septembrie 1895 și în dos. instr. Ressu pag. 19) și împrumuturile consecutive de bani ce primea Robescu de la Brenning (dos. cauză pag. 478), toate acestea dovedesc în de ajuns că în adevăr raporturi apropiate au existat între dânsii și în fine fiind constatate că Georgi chiar după invitările și insistențele numeroase ale lui Brenning a venit în mai multe rânduri în Galați, având întrevederi cu Ressu și Robescu cu și fără Brenning, este imposibil de admis că toate raporturile lui Brenning cu dânsii, n'ar fi adevărate ci numai niște mistificări îndrăznețe;

Având în vedere că față cu toate aceste împrejurări bine stabilite și mai ales cu corespondența îndelungată a lui Georgi, declarațiunile împunătorului său D. avocat I. Ferrer din Paris, cum că Ressu și Robescu n'au cerut nici primit de la dânsii bani, și scrisoarea din 15 Septembrie 1895 stil nou, prezentată în instanță de G. Robescu, prin care Georgi îi scrie lui personal în același sens, — nu are absolut nici o valoare, fiind făcute de sigur numai într'un interes de cauză, mai fiind de remarcat încă, că în acea scrisoare Georgi nevorbind de loc de Ressu, încearcă a disculpa pe Robescu, numai că n'a cerut bani el personal;

Având în vedere că dacă Ressu mai obiectează, că cauza întârzierii sale de a iscăli contractul concesiunii tranvaiului, era neprimirea raportului ce ceruse în cauza inginerului Popescu, apoi coincidența acestui motiv nu înseamnă neesența celui-alt;

Având în vedere că Robescu mai invoacă în apărarea sa că nu s'ar fi amestecat nici o dată în afacerile Primăriei;

Având în vedere că chiar admitând această neimixțiune, totuși ea nu exclude intervenția sa privată pe lângă Primarul Ressu și tocmai aceasta i se impută, și în al doilea loc această afirmațiune se desminte prin recunoașterea sa proprie că a fost rugat de Georgi la București de a interveni pe lângă consiliul comunal pentru ratificarea celor 15 kilom., și pentru permisiunea înainte de iluminat (dos. cauză pag. 477 verso), rugămintea care nu i se putea face din senin și pe care nici nu arată că ar fi respins-o, și în fine această imixțiune rezultă în mod pozitiv din telegramele deja pomenite din 12 și 13 Iulie 1895 (dos. supl. I pag. 332 și 321 verso);

Având în vedere că deci se stabilește din toate acestea că Ressu și Robescu au cerut și primit ambii bani pentru un act de atribuția celui dintâi, că dar caută a se aplica contra lui Ressu art. 144 Codul penal, iar contra lui Robescu art. 146 Codul penal;

Având în vedere că în ce privește pe Brenning, se constată că în urma refuzului lui Georgi de a plăti suma promisă pentru estensiune, dânsul prin telegrama din 1 Iunie 1895 (dos. supl. I pag. 312 verso) și altele cere el însuși cu stăruință ca Georgi să-i trimeată să plătească numai de cât acești bani promisă, și Georgi răspunzând tot în aceeași zi (dosarul supl. I pag. 319) persistă în «refuzul său de a vîrsa alte cheltuieli de cât cauțiunea, înainte de regulare», și mai de parte «că nu înțeleg stăruința inexplicabilă a lui Brenning»;

Având în vedere că precum am văzut mai sus se mai constată că față cu acest refuz Brenning a cerut și primit de la Somzée 25,000 lei din comisionul său pentru a-i da lui Ressu în numele și în socoteala lui Georgi, în previsiunea că Georgi îi va rambursa sau va ținea în seamă în compturile lor (vezi decl. Brenning în ședința din 28 Iuliu 1895 și dosarul cauzei pag. 475 verso);

Având în vedere că însuși Somzée declară (dosarul cauzei pag. 478 verso și 479), că în adevăr Brenning i-a cerut și luat bani în scopul de a plăti pe Ressu și Robescu, că dar urmează a se aplica și în contra lui Brenning art. 146 Codul penal;

Având în vedere că Brenning mai este dat în judecată pentru că cu ocaziunea obținerii concesiunii tranvaiului electric din Galați ar fi contravenit dispozițiilor aceluiași art. 146 Codul penal;

Având în vedere că prin scrisoarea sa din 18 Februarie 1895 către Georgi (dos. supl. V. pag. 133) el singur spune că «a cheltuit zel, energie și făgădueli» și că «grație sprijinului lui Mètre și Hectar (Ressu și Robescu) a aranjat totul și a obținut ca afacerea să se trateze prin bună înțelegere»;

Având în vedere că afară de acestea, prin scrisorile lui Brenning din 1 Iunie 1895 (dosarul supl. I pag. 300) și cea a d-lor F. Martin, G. Somzée și L. Lenoir din aceeași zi, (dosarul supl. I pag. 299 verso), rezultă că și pentru obținerea concesiunii tranvaiului, în comisionul cerut de Brenning intră, afară de plata sa, «și toate cele-lalte cheltuieli»;

Având în vedere că din toate acestea rezultă în mod netăgăduit că Brenning a cerut în privința tranvaiului, bani pentru Primarul orașului Galați, că deci și aici a contravenit dispozițiilor art. 146 Codul penal;

Având în vedere că Brenning se mai inculpă, că pe când sosea materialurile pentru lucrările de instalare a iluminatului cu gaz aeriform, ar fi cerut mită pentru a obține scutirea sau reducerea taxelor vamale;

Având în vedere că din scrisoarea lui Georgi către Brenning, din 8 Maiu 1893 (dosarul supl. I pag. 290), rezultă că Georgi îndeamnă pe Brenning să stăruiască în acest sens și să intervie pe lângă persoane influente promițându-le beneficii fixate de însuși Georgi;

Având în vedere că din nici o scrisoare din toate câte se referă la această materie, nici din depunerile martorilor nu se stabilește că Brenning ar fi cerut sau primit de la Georgi vre-o sumă în acest scop, că deci urmează a fi achitat de acest cap de inculpare;

Având în vedere că inculpatului Herman Schapira i se impută că ar fi cerut și luat bani și el în numele unui funcționar public și anume în numele Primarului de atunci al orașului Galați, fapt prevăzut și pedepsit de art. 146 Codul penal;

Având în vedere că din împrejurările în care a avut loc intervenirea lui Schapira, se stabilește pe deplin caracterul delictuos al acestei intervenții, căci în adevăr martorul Martin declară în mod hotărît că Schapira i-a cerut bani pentru a face ca concesiunea să fie investită cu formele legale și în definitiv contractul să se semneze în numele casei Georgi (dosarul afacerii decl. Martin pag. 480 verso), ceea-ce rezultă și din postscriptum scrisorii chitanță a lui Schapira către Brenning din 3 Iuliu 1893 (dosarul supl. V pag. 149) unde el spune espres că «dacă contractul nu va fi iscălit vă voi înapoia cele 120 acțiuni la cea dintâi cerere», și ceea-ce mai rezultă din ultimul alineat al scrisorii — convențiune a lui Martin către Schapira din 2 Maiu 1893 (dos. Trib. No. 1614 din 1895 pag. 35 verso, lib. pe cauțiune);

Având în vedere că dacă Martin pretinde că Schapira nu i-ar fi vorbit anume de primar, înțelegând el numai că era vorba de primar, această singură indicațiune a semnării contractului care era de atribuțiunea exclusivă a primarului, și pe lângă aceasta faptul că prin scrisorile sale din 2 Maiu 1893 (dos. supl. I pag. 278) și 8 Maiu 1893 (dos. supl. I 289) către Brenning, Georgi indică «nume că conform unei scrisori anterioare a lui Martin urmează a se împărți banii primarului, vorbindu-se de suma cerută lui Martin de către Schapira, nu lasă nici un dubiu că aceasta a pre-

cisat lucrurile și a cerut dar bani în numele unui funcționar public, pentru acte privilegiate la atribuția acestuia (semnarea definitivă a contractului), ceea-ce se confirmă și prin împrejurările că pe de o parte concesiunea a pornit definitiv la minister la 25 Septembrie 1893 st. v. (dos. Prim. No. 177 din 1888 pag. 768), iar că pe de altă parte, Georgi în scrisoarea sa din 2 Maiu 1893 st. n. citată mai sus, care corespunde cu 20 Aprilie st. v. se referă la scrisoarea lui Martin, ce ar fi primit tocmai atunci asupra acestor propuneri, și că deci intervenirea lui Schapira a avut loc câte-va zile înainte, adică pe la mijlocul lui Aprilie 1893 st. v., iar concesiunea s'a votat de Corpurile legiuitoare la 18 și 19 Maiu 1893 st. v. promulgându-se la 24 Maiu (dosarul cauzei pag. 173 verso), în cât este eronată afirmațiunea contrarie din cererea prin care D. Georgi se constituie parte civilă zicând că afacerea la prezentarea lui Schapira era deja trecută prin Corpurile legiuitoare—; iar contractul s'a semnat de d. ajutor de primar, care înlocuia pe d. Primar absent, tocmai în ziua de 5 Iunie 1893, și deci concesiunea s'a atribuit în definitiv casei Georgi, precum Schapira prevăzuse și se angajase ;

Având în vedere că pe lângă acestea se mai constată că Schapira, nu numai că a cerut dar și a primit bani pentru intervențiunea sa, remițându-i-se mai întâiu ca garanție 120 acțiuni de ale Societății de gaz din Constantinopol și schimbându-se aproape un an în urmă—distanță de timp care esclude ori-ce idee de înșelăciune aleasă de partea civilă— cea mai mare parte de către însuși D. Georgi în bani, și anume de 10000 lei în numerar și 25000 lei într'o cambii scomptată mai târziu la bancherul Hailpern în Galați, bani cari nu se ved operați în registrele comerciale ale lui Schapira, că deci toate elementele art. 146 Codul penal, sunt date cu prisosință și în faptul ce se impută lui Schapira ;

Având în vedere, că Schapira obiectează că nu a luat bani pentru această intervențiune, ci că făcuse o convențiune cu Martin după care densus să devie inspector al Societății de gaz din Galați, asigurându-i-ce ca emolument 15% din câștigul total al întreprinderii și rezervându-i-se dreptul d-lui Georgi de al congedia ori-când din acest post contra unei indemnizații de 60000 lei în acțiuni și condițiunei specificate prin menționata scrisoare—convențiune a d-lui Martin din 2 Maiu 1893 (dos Trib. No. 1614 din 1895 supl., lib. pe cauț. pag. 35 verso);

Având în vedere, că din însăși stipulațiunile acestei convențiunii, rezultă că ea nu e serioasă căci nu se explică prin nimic ce nevoie era să se asigure pentru antreprișul cu gaz serviciile lui Herman Schapira, neesplacându-se de asemenea pentru ce să se stipuleze plata, nu într'un tratament fix ci printr'o parte proporțională, și încă așa de mare, a câștigului, și pentru ce să se prevadă de pe acuma concedarea viitorului inspector cu un debit așa de exorbitant chiar în cas când n'ar aduce nici un serviciu, dacă adevăratul și singurul serviciu ce se cerea lui Schapira n'ar fi fost, precum s'a arătat mai sus, de a face ca concesiunea să fie definitiv atribuită casei Georgi prin semnarea contractului de către Primar ;

Având în vedere că mai departe Georgi prin scrisorile sale din 2 și 8 Maiu 1893, de cari am vorbit mai sus, esplică că întregul acest aranjament servește numai pentru a masca plata acestor sume de dat lui Schapira, pentru Primar și alții, căci n'ar putea să se menționeze în registre cu ast-fel de destinațiune fără a risca închisoarea (dos. supl. I pag. 278 verso și 289) ;

Având în vedere că d-l Martin, mariorul cel mai important în cauză, declară într'un mod categoric în ședința din 29 Iulie 1893 (dos. cauzei pag. 480 verso) că această convențiune nu era serioasă, și că el nu înțelesese un moment măcar că lui Schapira i se va încredința în viitor în antreprișul vre-un post, ceea-ce coincide și cu declarațiunea părții civile, care prin cererea sa (dos. cauzei pag. 466) mărturisește că acea convențiune este un act de pură fantazie și ceea-ce rezultă chiar din contextul chitanței lui Schapira și al convențiunei cu Martin ;

Având în vedere că ast-fel este bine stabilit că Schapira nu numai că a cerut, dar a și luat bani în nu-

mele unui funcționar public și deci s'a făcut pasibil de pedeapsa prevăzută de art. 146 Codul penal, indiferent dacă acel funcționar va fi știut sau nu despre aceste intervenții ale lui Schapira, căci acest articol nu pedepsește de cât intervenirea ca un delict sui generis, când ea e făcută cu cerere sau luare de bani, cum e în cazul de față ;

Având în vedere cererile de despăgubire făcute lui Schapira de către casa Georgi din Paris, prin împuterniciții săi d-nii avocați I. Ferrer din Paris și C. Șerbescul din Galați ;

Având în vedere că concesionarul Ch. Georgi, prin procuratorul său, pretinde că intervențiunea lui Schapira ar prezenta caracterul unei escrocherii și că dar prin inducere în eroré ar fi plătit valorile indicate urmând dar ca acesta să i le reîntoacă.

Având în vedere că reprezentații casei reclamante nu dovedesc cu nimic că Schapira ar fi întrebuințat vre-o manoperă frauduloasă pentru a surprinde buna lor credință sau să îi înșele asupra situațiunei reale a lucrurilor, că din contra casa Georgi a contractat cu Schapira în deplină cunoștință de cauză, pentru ca acesta să facă să se ajungă a i se atribui în definitiv concesiunea prin semnarea contractului, știind pentru ce și în ce scop dă banii, după cum rezultă din chiar scrisorile d-lui Georgi din 2 și 8 Mai (dos. supl. pag. 278 și 289); și că numai în urmă, după ce rezultatul promis a fost obținut, fie sau nu prin intervențiunea lui Schapira—, casa Georgi s'a executat dându-i mai întâiu la 3 Iunie 1893, ca garanție, acțiunile pomenite mai sus și plătiindu-i aproape un an după acesta 35,000 lei în numerar, schimbându-i și acele acțiuni ce i le dăduse ca garanție, că deci în specie s'a încheiat un contract care după natura sa, n'ar da drept la repetițiune.

Având în vedere dar, că din cele până aci espuse rezultă că faptul nu prezintă caracterul escrocheriei, ci al delictului prevăzut de articolul 146 Codul penal.

Având în vedere că în consecință, conform dispozițiunei aliniatului II a acestui articol, urmează ca valorile și sumele primite să se atribue după stăruința celor în drept,—în deosebire cu Codul prusian § 309 următor care impune Tribunalului această îndatorire—comunei unde s'a comis delictul, pentru a se remite unui stabiliment de bine-facere ; că deci cererea casei Georgi este și formal inadmisibilă și cată a se respinge.

Având în vedere că d. avocat M. D. Cornea a cerut, din partea clientului său G. Robescu, a se anula întreaga instrucțiune pe motiv că urmăriirile sunt începute pe baza unei telegrame date din orașul Bruxelles la 1/13 Iunie 1893 către I. Brenning (dos. caus., pag. 3), care telegramă s'a comunicat de Direcțiunea Generală a telegrafelor d-lui Ministru de Justiție, violându-se astfel secretul scrisorilor și telegramelor, fapt care constituie un delict.

Având în vedere că ori de câte ori este vorba de o infracțiune comisă de cine-va, autoritățile respective au datoria de a urmări, ori de unde le-ar parveni o asemenea informațiune

Având în vedere că teza d-lui apărător s'ar putea discuta dacă actul desvéluit prin violarea secretului ar fi el însuși baza acușării, nu însă când, precum în speță ea este cauza cu totul accidentală a investigațiunilor cari nu se bazează pe această telegramă, ci au în ea, numai punctul lor de plecare.

Având în vedere că în ori-ce cas, interesul societății, chiar în ipoteza cea mai rea, trebuie, afară de casuri excepționale, să prevaleze asupra intereselor particulare; că dar în principiu nefiind dat în speță un asemenea cas extra-ordinar, finele de anulare caută a se respinge..

Având în vedere că pe lângă aceste considerațiuni generale, după legile noastre positive, judecătorul de instrucțiune are în virtutea articolelor 84 și 85 procedura penală facultatea neîngrădită de a se transporta și a face perchișițiuni ori unde ar crede că s'ar afla hărtii în stare de a-l lămuri în descoperirea infracțiunilor și prin urmărire și în localurile birourilor poștale ; Că dar îndată ce are bănueli sau indicii provenite de or unde ar fi, el este în drept să facă asemenea investigații, iar articolul 45 procedura penală, conform căruia s'a în-

ceput investigațiunile prime, care au servit de basă întregii instrucțiuni de față, acordă într'un mod încă mai general și mai discrețional această putere, fără chiar să se ceară existența unei prevențiuni formale.

Având în vedere că ast-fel fiind, cererea de anulare a instrucțiunii cată a se respinge.

Având în vedere că dar urmează a se aplica pentru Constantin Ressu, dispozițiunile art 144. Codul penal și contra lui G. C. Robescu, I. Brenning și H. Schapira dispozițiunile art. 146 Codul penal;

Având în vedere că în privința lui Constantin Ressu, G. Robescu și I. Brenning este a se aplica și articolul 40 Codul penal;

Acordând tuturor inculpaților beneficiul art. 60 Codul penal;

Vzând menționatele articole cari s'au citit în sedință publică de d. Prim Președinte, al căror text se află reproduse în sentința din dosar;

Având în vedere și cererea d-lui Prim Procuror de a condamna pe toți inculpații în solidum la plata sumei de 400 lei cheltueli de procedură.

Pentru aceste motive, condamnă etc.

Semnații: G. G. Flășien, N. Simionescu.

NUMIRI DE AVOCAȚI PUBLICI

„Monitorul Oficial” de astăzi publică decretul regal cu data de 30 ale lunii trecute, prin care se fac următoarele numiri:

D-l Grigore I. Buinclin, licențiat în drept, fost avocat al Statului, în postul de avocat al Statului clasa I pe lângă curțile și tribunalele din Iași, în locul d-lui P. Missir, demisionat.

D-l Anton Suci, licențiat în drept de la facultatea din Iași, fost magistrat, în postul de avocat al Statului clasa I pe lângă curțile și tribunalele din Iași, în locul d-lui V. Dimitriu.

D-l G. Părvulescu, licențiat în drept, fost avocat al Statului, în post de avocat al Statului clasa I pe lângă instanțele judecătorești din Capitală și județul Ilfov, în locul d-lui N. A. Papadat.

D-l C. N. Toneanu, fost avocat al Statului, în postul de avocat al Statului clasa I, pe lângă curtea și tribunalul din Galați în locul d-lui C. Șerbescu.

D-l Sterie Steriadă, licențiat în drept din Paris, în postul vacant de avocat al Statului clasa II pe lângă instanțele judecătorești din județul Mehedinți.

D-l N. Alexiu, licențiat în drept din Bucuresci, fost magistrat, în postul de avocat al Statului clasa II pe lângă instanțele judecătorești din județul Ialomița în locul d-lui Al. Brăescu.

D-l Niculae Bălănescu, doctor în drept de la Universitatea din Bruxelles, în postul de avocat al Statului clasa II pe lângă instanțele judecătorești din județul Vlașca, în locul d-lui B. C. Livian.

D-l Lascăr Costin, fost avocat al Statului, în postul de avocat al Statului clasa II pe lângă instanțele judecătorești din județele Tecuciu-Tutova, în locul d-lui C. M. D. Miclescu.

D-l Al. Enescu, licențiat în drept din Iași fost magistrat, în postul de avocat al Statului clasa III pe lângă instanțele judecătorești din județul Putna, în locul d-lui T. Enibace, demisionat.

D-l Em. Neagu, licențiat în drept din Iași, în postul vacant de avocat al Statului clasa II pe lângă instanțele judecătorești din județele Bacău-Roman.

D-l Gr. Procopiu, licențiat în drept din Bucuresci, fost magistrat, în postul de avocat al Statului clasa III pe lângă instanțele judecătorești din județul Vâlcea, în locul d-lui N. Demetrescu.

D-l N. Iunian, avocat, în postul de avocat al Statului clasa III, pe lângă instanțele judecătorești din județul Gorj, în locul d-lui V. Măcescu.

D-l N. S. Baboianu, licențiat în drept, în postul de avocat al Statului clasa II, pe lângă instanțele judecătorești din județul Tulcea, în locul d-lui Elefrierie Niculescu.

INFORMATIUNI

Vineri, 3 Noembrie curent, era fixată ziua pentru judecarea, la secția II a Curții de apel din Bucuresți, a apelului făcut de la Șuțu, Bozianu, Zelicovici, Lindenberg și Herșcovici, condamnați de tribunalul Ilfov, la diferite pedepse, pentru abuzurile comise la axizele de la primăria capitalei.

La apelul nominal, Șuțu nu a răspuns, și în locul său s'a prezentat d-l avocat Gr. Crisenghi, declarând că Șuțu este bolnav, și pentru această cere amânarea.

Atât d-l avocat Crisenghi, în numele tuturilor condamnaților, cât și d-l avocat Duca, din partea condamnatului Zeicovici, au cerut amânarea pentru a se chema martorii și a se cere și aduce de la primărie mai multe dosare relative la afacerile ce se impută inculpaților, și mai cu seamă în privința unor certificate liberate de Șuțu și cu cari s'au servit Zeicovici, Lindenberg și Herșcovici pe lângă funcționari de la axize pentru a fi lăsați să introducă mărfuri fără plată de taxe.

Curtea a amânat judecarea apelurilor sus numiților condamnați pentru ziua de 4 Decembrie viitor.

Mercuri 1 Noembrie, Curtea de apel din Bucuresți, s'a întrunit, în secțiunile unite pentru a se ocupa de cazul d-lui consilier V. Bossy, căruia i s'a dădu-se acest termen pentru a aduce acte cu care să dovedească că a profesat efectiv avocatura, adică că a pledat.

În acea zi d-l Bossy s'a prezentat înaintea Curții și a depus acte doveditoare că ar fi pledat.

Curtea, fără a intra în examinarea acestor acte, examinare ce ar fi condus-o să se pronunțe în fapt decât d-l Bossy a profesat efectiv avocatura și înaintea căror instanțe a pledat, a înaintat pur și simplu acele acte d-lui Ministru al Justiției pentru că d-sa să decidă decât d-l Bossy a profesat efectiv sau numai cu numele avocatură.

Curtea de Casație, secția II, strămutând procesul Ressu-Robescu, după cererea acestora, de la Curtea de Apel din Galați, la Curtea din Iași, procurorul General al Curții din Galați a făcut opoziția la deciziunea de strămutare.

Cercetarea acestei opozițiuni s'a fixat a se judeca de secția a II a curții de casație, în camera de consiliu, în ziua de 6 Noembrie curent.

Miercuri 1 Noembrie curent, s'a deschis în Palatul Justiției bufetul, atât de necesar, luat în antreprisă de d-l I. Mihalcea-Vrânceanu.

Acest bufet, împărțit în două, unul jos, sub scara din dreapta săleii pașilor perduți, între secțiunile I și a II a tribunalului Ilfov, și altul sus, la entresol, în camera din colțul calei Rahova și Cheiul Dâmbovița, este foarte bine asortat cu diferite mâncări reci și varii băuturi, de cea mai bună calitate și cu prețuri modeste.

Toți cei cari au vizitat aceste bufeturi au rămas pe deplin mulțumiți.